

Porovnanie metód modelovania webových aplikácií*

Patrik Tomčo

Slovenská technická univerzita v Bratislave

Fakulta informatiky a informačných technológií

xtomco@stuba.sk

6. novembra 2021

Abstrakt

Modely a modelovacie nástroje sú veľmi často používané softvérovými inžiniermi na vyjadrenie ich myšlienok počas vývoja softvéru. Tieto modely vedú k definícii modelovo-založeného vývojového procesu (MDD: Model-Driven Developement). Počas celej história softvérového inžinierstva boli pridávané nové využitia pre modely. Potenciálne benefity využívania modelov sú výrazne väčšie v softvérovej, ako v inej inžinierskej disciplíne. [8] V MDE (Model-Driven Engineering) sú modely považované za hlavný vývojový artefakt na tvorbu softvéru. [3]

Z toho môžeme vyvodíť, že dôležitosť modelov v MDD je neodmysliteľná a je dôležité vedieť s nimi patriečne narábať. Tento článok sa zaobrá popisom a porovnaním MDD metód, ktoré sú esenciálne pre správne a dlhodobé fungovanie softvéru, ako aj pre jeho komplexnosť. Taktiež analyzuje techniky navrhované na špecifikovanie funkčných, dátových a navigačných požiadaviek, ako aj poskytnutých mechanizmov na automatické preloženie týchto požiadaviek do koncepčných modelov. Hlavným cieľom tohto článku je preto pohľad a tieto metódy, využívaných vo vývoji webových aplikácií za účelom poukázania na ich silné a slabé stránky. [9]

Kľúčové slová: koncepčný model, modelmi riadený vývoj, metódy, webová aplikácia, modelmi riadené webové inžinierstvo, softvér

1 Úvod

Modelmi riadený vývoj (MDD: Model-Driven Developement) sa stáva stále viac a viac dôležitou a využívanou metódou vrámci softvérového inžinierstva. MDD tvrdí, že softvérové systémy musia byť vyvíjané pomocou modelov. MDD proces zvyčajne začína požiadavkovou fázou, v ktorej sa definujú požiadavkové modely, z ktorých následne vznikne jeden alebo viacero koncepčných modelov 2. Tie majú

*Semestrálny projekt v predmete Metódy inžinierskej práce, ak. rok 2021/22, vedenie: Vladimír Mlynarovič

za úlohu popísať systém bez prihliadnutia na technologické aspekty softvéru a sú neskôr využité v analytickej fáze [9]. Práve týmto modelom a metódam, v ktorých sú obsiahnuté, je venovaný tento článok. Presnejšie porovnaniu jednotlivých metód a koncepčných metód z nich pozostavujúcich. Tento článok sa zaobráva popísaním rôznych MDWE (Model-Driven Web Engineering) metód. Tieto metódy a koncepčné modely článok porovnáva z pohľadu MDD, ako aj z pohľadu funkcionality a navigácie v rámci webových aplikácií a požiadaviek používateľa na spomenutých stránkach. V dnešnej dobe existuje enormné množstvo metód zaobrávajúcich sa vývojom webových aplikácií. Preto by si popísanie všetkých metód dopodrobna vyžadovalo príliš veľké úsilie. Tento článok sa preto venuje len redukovej množine metód, aby bolo možné sa im viac dopodrobna venovať. Metódy, ktorým sa článok primárne venuje sú OOHDM(Object-Oriented Hypermedia Design Model), OOWS(Object Oriented Web Solutions) a WSDM(Web Site Design Method). Každá z týchto metód predstavuje koncepčné modely, ktoré nám umožňujú popísať webové aplikácie technologicky nezávislým spôsobom. "Tieto metódy boli úspešne aplikované vo vývoji viacerých webových aplikácií, čo je dôkazom toho, že implementácia konštruovania webových aplikácií pomocou koncepčných modelov a ich neskoršie prepísanie do kódu je možné". [9]

Pre porozumenie tejto problematiky je veľmi dôležité vedieť, čo presne koncepčné modely predstavujú. Preto začne tento článok ich popisom. Ďalej bude pokračovať nasledovne. Sekcia 3 prezentuje prehľad popisovaných MDWE metód a ich bližší popis. Sekcia 4 sa venuje porovaniu týchto metód a koncepčným modelom z pohľadu MDD a funkcionality a navigácie v rámci webových aplikácií. Sekcia 5 sa podrobnejšie venuje popisu MDA (Model-Driven Architecture) prístupu, ktorý je neskôr využitý v následujúcej sekcií. Sekcia 6 je venovaná porovnávaniu metód a modelov využívajúcich spomenutý MDA prístup. Sekcia 7 slúži ako sumarizácia všetkého, čo sme zistili o danej problematike a posledná sekcia poskytuje prehľad bibliografie.

Ešte spomeniem MDA prístup

2 Koncepčné modely

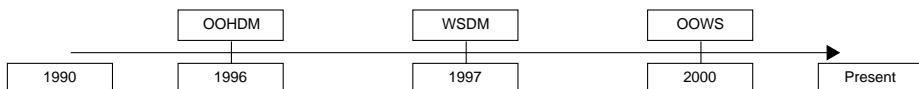
Ako bolo spomenuté, táto sekcia sa venuje definícii koncepčných modelov. Pre spávne porozumenie neskoršej problematiky je znalosť týchto modelov veľmi dôležitá.

Koncepčné modely webových aplikácií špecifikujú jej kompozíciu a navigáciu v nej [2]. Kompozícia web stránky definuje, ktoré stránky tvoria hypertext a ich internú kompozíciu, ako aj možnosti používateľa na zaobchádzanie so systémom. Navigácia definuje rôzne spôsoby, ako môžu byť dané stránky navzájom prepojené linkami, ale aj zobrazenie postupnosti stránok, na základe používania zo strany používateľa, a obsahom vyobrazeným na stránke. Inými slovami, koncepčné modely webových aplikácií špecifikujú organizáciu jej front-end rozhrania v podobe stránok, dizajnových elementov, ktoré sú prepojené linkami na uľahčenie navigácie na web stránke a manipulovania s ňou. [2]

Možno ešte niečo napíšem o koncepčných modeloch

3 Prehľad MDWE metód

Následuje sekcia venujúca sa popísaniu troch vybraných MDWE (Model-Driven Web Development) metód. Tými sú, ako bolo spomenuté: OOHDM, OOWS, WSDM. Obrázok č.1 poukazuje na prehľad študovaných metód a chronologické usporiadanie podľa roku prvej publikácie. Tieto metódy ale nebudú popísané chronologicky, ale podľa ich základnej vnútornnej podobnosti. Preto budú najprv popísané objektovo-orientované metódy (OOHDM a OOWS) a potom WSDM. Tento článok sa venuje hlavne týmto metódam, pretože predstavujú techniky špeciálne vytvorené na špecifikovanie potrieb webových aplikácií. [9]

Obr. 1: Chronologický prehľad MDWE metód (upravený [9]).

3.1 OOHDM: Object Oriented Hypermedia Design Model

OOHDM metóda bola vyvinutá pánnmi Daniel Schwabe a Gustavo Rossi v roku 1994. Bolo to jedno z prvých metodologických riešení pre vývoj webových aplikácií. OOHDM zdôrazňuje separáciu navigačných aspektov softvéru od iných aspektov, ako napríklad koncepčné aspekty a aspekty rozhrania. Ďalšie prístupy boli neskôr inšpirované touto myšlienkovou separáciou rôznych aspektov. "Nakoniec, je dôležité spomenúť, že OOHDM nie je uzatvorený prístup a je postupne rozširovaný a vylepšovaný.", tvrdí Pedro Valderas, autor článku o porovnaní požiadaviek MDWE metód. [9]

- Proces vývoja tohto prístupu je rozdelený do piatich hlavných fáz:
- Zhromažďovanie požiadaviek. V tejto fáze sú definovaní užívateľia, ktorí používajú webovú aplikáciu, ako aj užívateľské potreby, ktoré musí webová aplikácia podporovať.
 - Koncepčný dizajn. Táto fáza pozostáva z koncepčnej schémy, v ktorej sú popísané statické systémové aspekty.
 - Navigačný dizajn. V tejto fáze musí byť definovaný diagram navigačných tried a diagram navigačnej štruktúry. Prvý reprezentuje statické možnosti navigačného systému. Druhý, na druhej strane, rozširuje prvý diagram o prístupové štruktúry a navigačný kontext.
 - Abstraktný dizajn rozhrania. Táto fáza definuje opis užívateľského rozhrania abstraktným spôsobom.
 - Implementácia. V tejto fáze je webová aplikácia implementovaná. Táto implementácia je založená na predchádzajúcich modeloch. [9]

3.2 OOWS: Object Oriented Web Solutions

Ďalej nasleduje novšia metóda s názvom OOWS. Síce sa nejedná o následujúcu metódu vrámci chroronolockej postupnosti, ale článok ju popisuje priamo po OOHDM metóde, pretože obidve tieto metódy majú rovnaký základ, a to objektovo-orientovaný prístup.

Táto metóda bola prvýkrát prezentovaná pánnmi Joan Fons a Oscar Pastor v roku 2000. Ide o rozšírenie objektovo-orientovaného prístupu pri vývoji webových aplikácií. Narozenie od OO-H (object-oriented hypermedia) prístupu, táto metóda je založená iba na objektovo-orientovanej báze. "Toto robí OOWS jednu z mála MDD metód, ktoré poskytujú podporu pre automatické generovanie rozhraní webových aplikácií, ako aj plne operatívnu funkčnosť vyjadrenú z modelov." [9]

Vývojový proces obsiahnutý v tomto prístupe je rozdelený na tri hlavné fázy:

- Analýza požiadaviek. V tejto fáze sú špecifikované požiadavky webovej aplikácie pomocou modelov, ktoré sú založené na koncepte úloh (concept of task). Je dôležité poznamenať, že táto fáza bola uvedená do praxe až po pridaní rôznych rozšírení do tejto metódy.
- Špecifikácia systému. Táto časť pozostáva z popisu webovej aplikácie na koncepnej úrovni. Na dosiahnutie tohto výsledku sú navrhnuté rôzne modely:

1. Objektový model na predpísanie statickej štruktúry webovej aplikácie
2. Funkčné a dynamické modely na predpísanie správania sa webovej aplikácie.
3. Navigačné a prezentačné modely na predpísanie používateľského rozhrania webovej aplikácie

- Generácia riešení. V poslednej fáze je webová aplikácia automaticky generovaná z modelov spomenutých v predchádzajúcich fázach. Na dosiahnutie tohto cieľa sú potrebné ale rôzne nástroje. [9]

3.3 WSDM: Web Site Design Method

Nakoniec nasleduje posledná metóda s názvom WSDM. Táto sa od predošlých líši, mimo iného, aj v tom, že nie je založená na objektovo-orientovanom prístupe.

WSDM metóda bola vyvinutá pánnmi De Troyer a Leune v roku 1998. Ide teda o nepatrne novšiu metódu ako OOHDM ale staršiu ako OOWS.

WSDM definuje webové aplikácie popisovaním požiadaviek rôznych skupín užívateľov, ktorí s ňou zaobchádzajú. Ide teda o metódu, ktorá definuje užívateľa ako centrum tohto prístupu. Je to jedna z prvých metód, ktorá prihliada na problém vysokej rôznorodosti užívateľov vo webových aplikáciách. [9]

Vývojový proces tohto prístupu je rozdelený do piatich hlavných fáz:

- Špecifikácia poslania. V tejto fáze je potrebné definovať účel a predmet webovej aplikácie. Tatiež musí byť poukázané na cieľové publikum, pre ktoré je daná aplikácia vyvíjaná.
- Modelovanie publika. V druhej fáze sú špecifikovaní užívatelia a sú následne

rozdelení do skupín. Toto je vykonané za účelom študovania systémových požiadaviek na základe každej skupiny používateľov.

- Koncepčný dizajn. V tretej fáze je vytvorený diagram tried a navigačný model. Diagram tried reprezentuje statický model systému a navigačný model popisuje možnosti navigácie vo webovej aplikácii.
- Implementačný dizajn. Počas štvrtnej fázy sú definované koncepčné dizajnové modely. Tieto modely sú následne doplnené o informácie, potrebné na samotnú implementáciu. Takéto informácie sú napríklad model štruktúry stránky alebo prezentačný model.

4 Porovnanie MDWE metód

Táto časť je dedikovaná porovnanie analyzozavých metód a to OOHDM, OOWS a WSDM. Článok sa sústredí na špecifikovanie piatich hlavných elementov pri každej metóde. Týmito elementami sú funkčné požiadavky, dátové požiadavky, navigačné požiadavky, ohodnotenie z MDD perspektívy a ohodnotenie silných a slabých stránok danej metódy. Funkčné, dátové a navigačné požiadavky budú analyzované na základe špecifických kritérií, ktoré sú rôzne pre všetky typy požiadaviek. Tieto kritériá sú nasledovné:

Funkčné požiadavky:

- overenie vstupov -FP1
- presná postupnosť operácií - FP2
- vzťahy medzi vstupmi a výstupmi -FP3

Predstav k porovnaniu. Popis co je ot UID (User interaction diagram) which allow us to consider navigational aspects at the requirements level. For each use case, a UID is defined. Each UID graphically describes the interaction between the users and the system without considering specific aspects of the user interface.

4.1 OOHDM

Funkčné požiadavky sú explicitne podporované touto metódou. Navrhovaná technika na ich špecifikovanie je takzvaný "use case" diagram. Ďalšie špecifikovanie činností spojených s týmto diagramom umožňuje popis postupnosti činností, ktoré vykoná používateľ alebo systém. Čiže táto metóda zachytáva presnú postupnosť činností, ktoré sa vykonajú FR2. Tento "use case" diagram môže byť taktiež rozšírený o pred- a po- podmienky, ktoré poskytujú podporu pre záchytenie vstupov a definovanie vzťahov medzi vstupmi a výstupmi FR1 a FR5. [9]

Dátové požiadavky tejto metódy sú čiastočne podporené UID diagramami. Tie presne popisujú dátá, ku ktorým má používateľ prístup, aj keď dátá, ktoré môžu byť sprístupnené systému nie sú správne popísané. Rovnako, UID špecifikuje údaje, ktoré systém musí uložiť. Ide práve o tie, ktoré sú prístupné používateľovi. Dátá, ktoré sú požadované iba pre systémové operácie, nie sú špecifikované DR3 DR4. [9]

Navigačné požiadavky sú explicitne podporované touto metódou. Navrhovaná technika na ich definovanie je znova založená na UID diagramoch. Rôzne

interakcie medzi používateľom a systémom popisujú informácie, ktoré sa majú zobraziť. O čo viac, tieto interakcie a vzťahy medzi nimi povoľujú používateľovi jednoduchú navigáciu medzi týmito informáciami NR1 NR2. Nakoniec, interakcie sú doplnené o mechanizmy, ktoré poukazujú na možnosť aktivovania rôznych funkcií NR4. [9]

Ohodnotenie z MDD perspektívy: Táto metóda prezentuje usmernenia za účelom pomoci pri definícii koncepčnej schémy z UID. Tie sú definované zo skupiny pravidiel, ktoré boli prednesené autormi Patrícia Vilain a Daniel Schwabe. Tieto pravidla poukazujú na možnosť definovania koncepčnej schémy z UID diagramu. Nevýhodou je, že sú popísané pomocou materinského jazyka, bez predom definovaných formálnych pravidiel. Preto často dochádza k nejakej mierne nejednoznačnosti. [9]

Silné a slabé stránky: Hlavná silná stránka tohto prístupu je založená na kombinácii dobre-známom "use case" popisu, ktorý povoľuje definovanie funkčných požiadaviek webových aplikácií vďaka pomoci UID diagramov. Tie povoľujú vizuálny popis navigačných a dátových požiadaviek. OOHDMD je tiež jedna z mála metód, ktoré poskytujú spomenutý postup špeciálne pre webové aplikácie. Silná stránka tejto metódy je taktiež jej slabou stránkou, a to v tom zmysle, že iba UID technika je definovaná pre MDD poučenie. Usmernenia na preberanie koncepčných modelov sú taktiež zahrnuté iba v UID diagramoch. [9]

4.2 OOWS

Funkčné požiadavky sú plne podporované touto metódou. Tie sú špecifikované pomocou takzvaných "listových úloch". na jednej strane, validácia vstupov a vzťahy medzi vstupmi a výstupmi môžu byť definované ako ohraničenie v takzvanej charakterizačnej šablóne FR1 FR5. Na druhej strane, postupnosť operácií môže byť popísaná ako postupnosť systémových aktivít. Tie sú definované v diagrame aktivít FR2. [9]

Dátové požiadavky sú explicitne podporované touto metódou. Na špecifikovanie sú využité informačné šablóny. Šablóny určené rôznym entitám povoľujú poukazovať na znaky, ktoré musí systém uložiť pre každú entitu a vzťahy medzi nimi. Tento bod je podložený pripojením typu atribútu na ďalšiu entitu DR1 DR4. Dátová dostupnosť je popísaná ako spojenia systémových aktivít definovaných v diagrame aktivít. To znamená, že dátu môžu byť sprístupnené systémovým aktivitám. Dátová dostupnosť je taktiež charakterizovaná používateľmi pridruženými ku každej úlohe z charakterizačnej šablóny. [9]

Navigačné požiadavky sú taktiež explisitne podporované OOWS metódou. Tie sú popísané v diagrame aktivít. Na popis navigačných požiadaviek je dôležité zaviesť pojem IPs (Interaction Point). Tieto interakčné body reprezentujú moment počas výkonu úlohy, v ktorom si systém a používateľ vymieňa informácie. Na jednej strane, časové vzťahy tejto metódy všeobecne opisujú navigáciu používateľa za informáciami. Toto je zabezpečené vďaka diagramom aktivít, ktorý predpisuje navigáciu ako postupnosť interakčných bodov NR2. Zobrazené informácie sú definované ako entity pridružené ku každému výstupu interakčných bodov. Navyše sú tieto informácie detailne popísané pomocou šablón pripojených k týmto interakčným bodom. [9]

Ohodnotenie z MDD pespektívy: Techniky navrhované OOWS metódou na

špecifikovanie požiadaviek sa skladajú z diagramov, ako napríklad diagram aktív a z textovej šablóny. No aj keď ide o textovú šablónu, tak tá má striktné definovanú štruktúru. Ide o vylepšenie nedostatkov, s ktorými je možné stretnúť sa v OHDM metóde. Toto precízne definovanie dovoľuje celému OOWS požiadavkovému modelu zapadnúť do presného metamodelu, v ktorom sú popísané všetky koncepty potrebné na špecifikovanie podporovaných požiadaviek. [9]

Silné a slabé stránky: Hlavnou silnou stránkou tejto metódy je, že je špeciálne vytvorená na špecifikovanie webových aplikácií. Taktiež ponúka nové techniky orientované na podporu aspektov súvisiacich s webovými aplikáciami, ako napríklad navigácia. Ďalšia výhoda tejto metódy je, že navigačné schopnosti sú popísané globálne. Toto sa líši od iných techník, ktoré sú založené takzvaných prípadoch použitia (use cases), ktoré podporujú iba obmedzený pohľad na aspekt navigácie, keďže navigačné požiadavky sú popísané jednotlivо pre všetky prípady využitia. Neposlednou výsadou tejto metódy je to, že je plne orientovaná na podporu MDD prístupov webových aplikácií. Hlavnou nevýhodou tejto funkcie je ale možnosť privelkej zložitosti požiadavkových modelov. Na dôkladné popisanie týchto modelov je potrebné mnoho zložitých elementov. Taktiež je vhodné spomenúť, že diagram aktív je doplnený o grafické elementy, ktoré nepochádzajú priamo zo štandardného UML diagramu aktív. Preto tento diagram môže vyzerať zložito pre netrénovaných ľudí. [9]

4.3 WSDM

Funkčné požiadavky tejto metódy sú bezprostredne podporované. Sú špecifikané pomocou informálneho písomného popisu, ktorý je priradený každej triede publiká, ale aj pomocou diagramu úloh. Tento diagram úloh povoľuje špecifikáciu postupnosti úloh aplikácie FR2. Ďalšia časť kritérií nie je podporovaná diagramami úloh, ale môžu byť definované písomným popisom. Autori tejto metódy ďalej ale približujú, ako tento popis využiť na popisanie nepodporovaných kritérií. Preto ich môžeme považovať za čiastočne podporované.

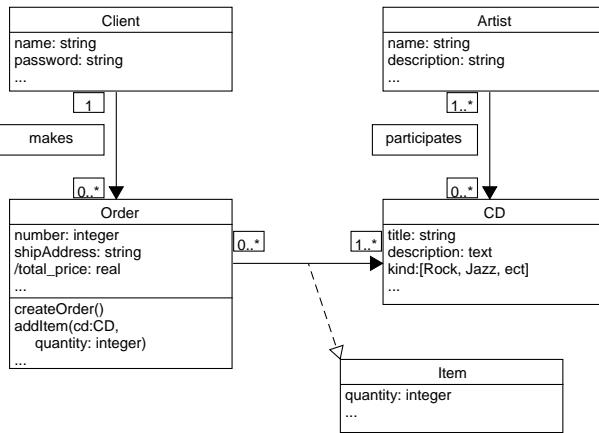
Dátové požiadavky sú explicitne podporované WSDM metódou. Tie sú taktiež špecifikované pomocou písomných popisov s využitím klasického jazyka. Preto nie je presne definované, aké konkrétnie dátové požiadavky táto metóda vyžaduje. Záleží na softvérovom analytikovi, aby využil voľnosť tohto jazyka a popísal tieto požiadavky.

Navigačné požiadavky sú presne podporované touto metódou. Rozoberané kritériá tohto článku môžu byť definované opäťovne pomocou písomného popisu a diagramu úloh. Diagramy úloh môžu byť využité na špecifikovanie postupnosti interakcií, ktoré vykonáva používateľ v súvislosti so systémom. Po definitívnom pomenovaní týchto častí interakcií je možné popísať, ako dokáže používateľ vyhľadať informácie NR2. Vďaka týmto diagramom je taktiež realizovateľné popisanie toho, akým môže mať používateľ prístup k daným informáciám NR4. Aspekt vyobrazovania informácií môže byť doasiahnutí využitím písomného popisu NR1.

Ohodnotenie z MDD perspektívy: Špecifikácia požiadaviek navrhnutá WSDM metódou je založená na klasifikácii používateľov a na popise požiadaviek, späťtých s každým používateľom. Definícia používateľských požiadaviek je realizovaná pomocou písomného popisu. Na vylepšenie tohto problému sú taktiež navrhnuté diagramy úloh. Ten je využitý na ďalšie špecifikovanie a to navigačného modelu a diagramu tried na základe predom spomenutých požiadaviek.

Silné a slabé stránky: Hlavnou silnou stránkou WSDM metódy je, že berie veľký ohľad na používateľa a na jeho požiadavky. Toto je veľmi dôležitý aspekt v oblasti vývinu webových aplikácií. Táto metóda taktiež popisuje definíciu požiadaviek od najzákladnejších po konkrétnejšie (charakterizácia publiká). Využitie písomného popisu požiadaviek je veľmi flexibilný spôsob, ktorý je doplnený o podrobnejší diagram úloh, za účelom definovania navigačného modelu a diagramu tried.

Nanešťastie, písomný popis s využitím klasického jazyka znova spadá aj pod nevýhody tejto metódy. Z MDD pohľadu je možné tretnúť sa s určitou mierou nepresnosti, ktorá vychádza z tohto neformálneho popisu.

Obr. 2: Príklad koncepčného modelu pre obchod s CD (upravený [7]).

5 Popis MDA prístupu

MDA prístup je široko využívaný softvérovými inžiniermi pri vyvíjaní webových aplikácií.

Častokrát, pri MDD metódach, je interakcia medzi používateľom a systémom nie presne špecifikovaná. Často je rozhranie systému generované pre rozličné platformy (stolný počítač, web, mobilný telefón...) z rovnakého modelu. Tým sa vytvára priestor pre rozličné komplikácie spojené so systémovým rozhraním. V tom prípade je nutné klášť väčší dôraz na presnejšie špecifikovanie koncepčných modelov. Preto je v tomto prípade MDA prístup veľmi zaujímavým riešením. [1] MDA (Model-Driven Architecture) je prístup využívaný v modelovo založenom softvérovom vývojárstve a predstavuje viacero modelov. Tieto modely majú za úlohu vylepšiť a spresniť proces vývoja softvéru. Prvým z nich je CIM (Computation-Independent model), v preklade model nezávislý na výpočte. Tento model neberie ohľad na výpočtové aspekty spojené s modelovaním systému a je zameraný výlučne na požiadavky systému a jeho prostredia. Ďalším modelom je PIM (Platform-Independent Model), ktorý popisuje interakciu s danou platformou, bez toho, aby uvažoval technologické aspekty platformy. Tie špecifikuje posledný model PSM (Platform Specific Model). Tento model

vychádza z predošlého modelu a už presne popisuje technologické požiadavky rôznych platform, na ktoré bude webová aplikácia následne implementovaná. Nakoniec je vytvorený model kódu z PSM modelu. Transformácia týchto modelov je automatická alebo polo-automatická. To záleží od MDA prostredia, ktoré ich podporuje. [5]

Ďalšia časť sa venuje porovnaniu MDWE metód vyžívajúcich spomenutý MDA prístup.

6 Porovnanie MDWE metód vyžívajúcich MDA prístup

Postupom rokov sa začali prejavovať slabšie stránky predošle spomenutých metód. Jedna z nich bola spomenutá v predchádzajúcej sekcií. Preto za účelom odstránenia týchto nedokonalostí sa začal využívať MDA prístup v spojení so spomenutými metódami. Tak vznikli hybridné metódy, ktoré využívajú techniky a postupy obsiahnuté v základných metódach, ale sú obohatené o postupy definované v MDA paradigme. Takýmito hybridnými metódami sú napríklad OOHMDA a WSDMDA. Vďaka implementovaniu týchto postupov sa stávajú dané metódy efektívnejšie v oblasti vývoja webových aplikácií. OOWS metóda je v tejto časti vynechaná, pretože implementácia MDA je pri objektovo-orientovaných metódach čiastočne podobná (napr. obidve využívajú externé nástroje), a preto bude spomedzi objektovo-orientovaných metód popísaná len OOHDM metóda.

Ďalej budú tieto metódy bližšie špecifikované a porovnané.

6.1 OOHMDA

OOHMDA je modelovacia metóda, ktorá kombinuje vlastnosti OOHDM metódy a prvky MDA prístupu. Jej hlavným cieľom je transformácia koncepcného modelu základnej metódy na PIM a následná transformácia na PSM. Tieto transformácie sú pomerne zložité procesy. Preto budú popísané o niečo jednoduhšími spôsobom. Prvou časťou je generovanie PIM modelu. PIM model je vytvorený z dizajnového modelu obsiahnutého v základnej metóde OOHDM, ktorý je potom rozšírený o ďalšie aspekty (Behavioral Semantics Model). Ďalej nasleduje transformácia na PSM model. Tá je sprevádzaná rôznymi špecializovanými nástrojmi ako napríklad XMInavigationalTransformer, ktorý je spomenutý v článku od Hansa Alberta Schmidta. [6]. Konečným výsledkom tejto metódy je webová aplikácia založená na sevrlet programe. Ide jednoducho o program, ktorý odpovedá na sietové požiadavky, najčastejšie HTTP požiadavky. Čiže OOHMDA generuje servlet-založené webové aplikácie z tradičnej metódy. [6]

6.2 WSDMDA

WSDMDA je MDA-založená metóda na vývoj webových aplikácií. Ako z názvu vyplýva, tak je založená na existujúcej WSDM metóde spomenutej výšie v článku. WSDMDA zvyšuje efektivitu základnej metódy tým, že poskytuje vyššiu rýchlosť generovania komplexného kódu ako tradičná metóda. Výsledkom

tejto hybridnej metódy oproti základnej je taktiež schopnosť narábať aj s dynamickou webovou aplikáciou, namiesto narábania jedine so statickou. Toto je doshiatné vďaka tomu, že vrchná časť webovej stránky sa mení v závislosti od používateľských záujmov, kym druhá časť ostáva taká, aká bola definovaná webovým dizajnérom. Profil týchto používateľských záujmov je využívaný počas chodu webovej aplikácie, za cieľom zobrazovania špeciálnych položiek, ktoré môžu byť využité ako promôcia nového produktu alebo ako reklama špecifickej témy v danej oblasti.

Táto metóda prerába koncepčný model tradičnej metódy, za účelom využitia tohto modelu ako PIM model, a to vďaka pridaniu používateľského záujmového profilu. Ďalej kladie veľký dôraz na následnú transformáciu na PSM model, spresnením PIM modelu. [4]

Porovnanie Spomenuté metódy sa od seba líšia ako v základnom, tak aj v tomto rozšírenom tvare. Tu je ale možné presne vidieť ich rozdielne prístupy k MDA paradigmie. Prvá fáza je rovnaká, transformácia koncepčného modelu na PIM model. Kým OOHDMDA metóda ku koncepčnému modelu pridáva ďalší model, špecificky BMS (Behavioral Semantics Model), tak WSDMDA sa snaží upriamiť ešte väčšiu pozornosť na používateľa pridaním používateľského profilu. Neskôr nasleduje transformácia na PSM model. Tá sa taktiež u oboch kandidátov líši. OOHDMDA využíva rôzne nástroje za účelom prerobenia PIM sa sevrlit založenú platformu. Tieto transformácie taktiež zahrňujú navigačné a koncepčné transformácie [4]. Na druhej strane WSDMDA vytvára všeobecný PSM model, ktorý presne špecifikuje technologické požiadavky danej platformy. Obrázok č.3 slúži ako tabuľka na garfické zhrnutie tohto porovnania.

Kritérium	OOHDMDA	WSDMDA
Základná metóda	OOHDM	WSDM
PIM	Prerába objektový model OOHDM na PIM po pridani BMS (Behavioral Semantics Model)	Prerába koncepčný model WSDM na PIM po pridani používateľského profilu
PSM	Zameraný na sevrlit-založenú platformu	Všeobecný PSM
Modelová transformácia	Navigačná a koncepčná transformácia	Prerobený koncepčný model (PIM) na všeobecný PSM model

Obr. 3: Porovnanie OOHDMDA a WSDMDA metódy (prevzatý [4]).

7 Zhrnutie

Tu napíšem zhrnutie

Literatúra

- [1] Oscar Pastor Francisco Valverde, Ignacio Panach. An abstract interaction model for a mda software production method. In *Tutorials, Posters, Panels and Industrial Contributions at ER 2007*. ACM, November 2007.
- [2] Vassiliki Gkantouna, Athanasios Tsakalidis, and Giannis Tzimas. Mining interaction patterns in the design of web applications for improving user experience. ACM, July 2016.
- [3] Thiago Gottardi and Rosana Teresinha Vaccare Braga. Evaluating the ability of developers to use metamodels in model-oriented development. IEEE, May 2019.
- [4] Mohammed Abdalla Osman Mukhtar, Mohd Fadzil B Hassan, Jafreezal Bin Jaafar, and Lukman A. Rahim. Enhanced approach for developing web applications using model driven architecture. In *2013 International Conference on Research and Innovation in Information Systems (ICRIIS)*. IEEE, November 2013.
- [5] Oscar Pastor, Sergio España, José Ignacio Panach, and Nathalie Aquino. Model-driven development. 31(5):394–407, August 2008.
- [6] Hans Albrecht Schmid and Oliver Donnerhak. OOHMDA – an MDA approach for OOHDM. In *Lecture Notes in Computer Science*, pages 569–574. Springer Berlin Heidelberg, 2005.
- [7] Daniel Schwabe, Gustavo Rossi, and Mark Douglas de Azevedo Jacyntho. A software architecture for structuring complex web applications. 1(1):38–60, January 2002.
- [8] B. Selic. The pragmatics of model-driven development. 20(5):19–25, September 2003.
- [9] Pedro Valderas and Vicente Pelechano. A survey of requirements specification in model-driven development of web applications. 5(2):1–51, May 2011.